

ارزیابی روش های مختلف غنی سازی ، میزان شیوع و مقاومت آنتی بیوتیکی اشريشیا کلی در شیر خام گاو های شهرستان جهرم O157:H7

محمد کارگر *^۱ ، سوسن حیدری ^۲ ، فیروز عباسیان ^۳ ، شهرام شکر فروش ^۴

- ۱. PhD میکروبیولوژی ، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم
- ۲. MSc میکروبیولوژی ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد جهرم
- ۳. PhD میکروبیولوژی ، استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تنکابن
- ۴. PhD کنترل کیفی مواد غذایی، رئیس دانشکده دامپزشکی دانشگاه شیراز

* نشانی برای مکاتبه: جهرم ، دانشگاه آزاد اسلامی گروه میکروب شناسی ، تلفاکس : ۰۷۱۱-۶۲۶۲۱۰۲ ، پذیرش برای چاپ: تیر هشتاد و پنج دریافت مقاله: اسفند هشتاد و چهار

چکیده

سابقه و هدف: اشريشیا کلی O157:H7 یکی از عوامل اصلی ایجاد کننده بیماری های منتقل شونده به وسیله مواد غذایی در انسان است . منابع حیوانی به ویژه شیر گاو یکی از کانون های اصلی انتقال عفونت به انسان محسوب می گردد . هدف از این پژوهش ، ارزیابی شیوع و مقایسه روش های مختلف غنی سازی و بررسی حساسیت آنتی بیوتیکی سویه های جدا شده این باکتری از شیر خام در گاو های شهرستان جهرم است .

روش کار: در این پژوهش ۵۰۰ نمونه شیر گاو از سه منطقه شهرستان جهرم در سال ۱۳۹۴ جمع آوری و پس از غنی سازی در سه محیط کشت TSB و BHI و ECB و بروبیوسین در سه دمای ۲۲ و ۲۲ و ۴۵ درجه سانتی گراد مورد ارزیابی قرار گرفت . سپس از محیط CT-SMAC و VRBA و ECC به منظور بررسی تخمیر سوربیتول و لاکتوز و از محیط کروموزن اختصاصی MST برای بررسی فعالیت بتا گلوکورونیدازی باکتری های جدا شده استفاده گردید . در نهایت با استفاده از آنتی سرم اختصاصی جدا سازی باکتری E.coli o157:H7 تایید و توسط روش های استاندارد حساسیت نسبت به ۱۷ آنتی بیوتیک مختلف بررسی شد ،

یافته ها : استفاده از محیط TSB در دمای ۲۲°C (با فراوانی ۰.۵۳/۶٪) مناسب ترین روش غنی سازی تشخیص داده شد . از مجموع نمونه های مورد بررسی ، ۴۵ نمونه (۹٪) اشريشیا کلی سوربیتول منفی جدا سازی گردید، همچنین میزان شناسائی اشريشیا کلی MUG ⁻ ۰/۳۶٪ و اشريشیا کلی O157:H7 ۰/۳۴٪ پس از انجام تست های تاییدی ۰/۳۰٪ تشخیص داده شد که تمامی آنها نسبت به پنی سیلین ، آمپی سیلین و نوبوبیوسین مقاومت داشتند .

نتیجه گیری : به دلیل شدت بیماری زایی و دوز عفونی اندک باکتری E.coliO157H7 (۰/۳۰٪ ارگانیسم) انجام مطالعات گسترده تر بر روی سایر مواد لبنی در سطح کشور پیشنهاد می گردد .

وازگان کلیدی : شیر گاو ، اشريشیا کلی O157:H7 روش های غنی سازی ، مقاومت آنتی بیوتیکی

مقدمه

اشريشيا كلی سروتیپ O157:H7 یکی از عوامل اصلی ایجاد کننده مسمومیت غذایی و بیماری هایی مانند: اسهال خفیف، کولیت خونریزی دهنده (HC)، ترومبوتیک ترومبوسیتوپنی پورپورا (TTP)، سندروم اورمی همولیتیک (HUS) و مرگ در انسان است (۱-۷). بیماری های یاد شده می تواند با بروز ناگهانی، تمامی گروه های سنی را درگیر سازد. این باکتری برای اولین بار توسط Riley و همکاران در سال ۱۹۸۲ در آمریکا به دنبال شیوع اسهال خونی در ایالت های ارگان و میشیگان به دلیل استفاده از گوشت های آلوده در رستوران های زنجیره ای شناسایی گردید (۸). سپس مواردی از شیوع سندروم اورمی همولیتیک ناشی از آن در آمریکا، انگلیس و کانادا گزارش شد (۹، ۸). بزرگ ترین شیوع این باکتری در کشور ژاپن توسط Armstrong و همکارانش در سال ۱۹۹۶ به دنبال مصرف تریچه گزارش شده است که باعث بروز بیش از ۹۰۰۰ مورد بیماری و ۷ مورد مرگ گردید (۳). گاوسانان (Bovine animal) به ویژه گوساله یکی از مخازن اصلی این باکتری است (۴، ۲). همچنین حیواناتی مانند: گوسفند، بز، آهو، خوک، گربه، سگ، جوجه و غاز به عنوان مخزن شناخته شده اند (۴). تا کنون هیچ گونه بیماری زایی ناشی از این باکتری در حیوانات یاد شده گزارش نشده است. اما امکان انتقال باکتری از حیوانات به انسان، از راه مستقیم، تمامی گوشت خرد شده، فضولات نشخوار کنندگان و مصرف مواد غذایی مانند: شیر خام و پاستوریزه آلوده، ماست، پنیر، همبرگر، سویسیس، گوشت خرد شده، ساندویچ های گوشته، سبزیجات، آب میوه ها (به ویژه آب سیب) وجود دارد (۴). این باکتری به دلیل تحمل شرایط اسیدی در دمای ۳۰ تا ۴۰ درجه سانتی گراد چند ساعت و در حرارت ۴ درجه سانتی گراد، ۱ تا ۸ روز در سس مایونز و ماست و ۶۰ روز در پنیر زنده می ماند. هم چنین میزان بقای این ارگانیسم در دمای ۲۰-۲۰ درجه سانتی گراد در همبرگر ۹ ماه گزارش شده است (۱۰، ۱۱). مکانیسم چگونگی آلودگی شیر با این باکتری هنوز کاملاً شناسایی نشده است (۱)، اما انتقال عفونت به انسان از راه های، آلودگی پستانی، تجهیزات شیر دوشی و آلودگی مدفعی شیر، به وسیله عواملی مانند: مدفوع، محظیات شکمبه، بzac، محیط مزروعه، مگس و پرسنل انسانی گزارش شده است (۲، ۱). چگونگی فرآوری محصولات مختلف لبنی از نظر پتانسیل آلودگی با این باکتری اهمیت دارد (۱۳). به دلیل دوز بسیار اندک عفونی این باکتری (کمتر از ۱۰۰ ارگانیسم) در مقایسه با سایر پاتوژن های مواد غذایی به ویژه سالمونلا و شیگلا، ضرورت شناسایی منابع عفونی و چگونگی انتقال آن به انسان وجود دارد (۱، ۱۳). هدف از این پژوهش ارزیابی شیوع و مقاومت آنتی بیوتیکی این باکتری در شیر خام گاوهاي شهرستان جهرم است. همچنین به دلیل تعداد اندک این باکتری در شیر سه روش مختلف غنى سازی برای تکثیر باکتری های آسیب دیده مورد ارزیابی قرار گرفت.

روش کار

نمونه گیری : ۵۰۰ نمونه شیر، از اردیبهشت تا شهریور ماه ۱۳۸۴، با روش خوشه ای از گاوداری های سنتی، نیمه صنعتی و صنعتی، سه ناحیه اصلی: مرکزی، خفر و سیمکان شهرستان جهرم تهیه گردید. نمونه ها به صورت مستقیم از پستان گاو در ظروف استریل جمع آوری و با رعایت

یافته ها

زنجیره سرد به آزمایشگاه میکروب شناسی شبکه دامپزشکی شهرستان چهرم منتقل گردید. در مورد تمامی نمونه ها اطلاعاتی مانند: سن، نژاد، نوع تغذیه، منبع آب آشامیدنی، محل و ماههای نمونه گیری در پرسش نامه تنظیمی ثبت گردید.

غنى سازی : مقدار ۴۰ میلی لیتر از هر نمونه شیر در دور ۵۰۰۰ rpm به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ و سپس رسوب حاصل از آن در سه محیط (Oxoid) TSB (Difco) E.coli broth، (Oxoid) (Dynal) و ۲۰ میلی گرم در لیتر نوبوبوسین (Sigma,Germany) به واجد ۲۴ ساعت به ترتیب با سه دمای ۳۷، ۲۲ و ۴۵ درجه سانتی گراد غنى سازی گردید (۱۲).

جداسازی E.coli O157:H7: کشت های غنى شده در مرحله قبل به صورت جداگانه برروی محیط سوربیتول مک کانکی (CT-SMAC) (Difco) واجد ۵۰/۰ میلی گرم در لیتر سفیکسیم (Dynal) و ۲۵ میلی گرم در لیتر پاتاسیم تلوریت (Dynal) کشت داده شد و پس از ۲۴ ساعت گرمخانه گذاری در حرارت ۳۷ درجه، کلنی های سوربیتول منفی خالص سازی و سپس به منظور ارزیابی تخمیر لاکتورز، کلنی های یاد شده بر روی میکروبیتول در محیط تک قندی بررسی و به منظور تایید نهایی Chrom Agar (Oxoid) EMB (Rambach) و ECC (Merk) (ECC) (Merk) کشت داده شد (۱۴، ۱۵). هم چنین به منظور تایید جdasازی سروتیپ E.coli O157:H7 فعالیت بتاگلوکورونیدازی باکتری ها در محیط کروم و وزن Chrom Agar E.coli O157:H7 ارزیابی گردید (۱).

تعیین سروتیپ : به منظور تایید نهایی کلنی های MUG^- خالص شده در مرحله قبل، از تست آگلوتیناسیون با آنتی سرم اختصاصی E.coli O157:H7 (Difco,USA) استفاده گردید (۲).
تست حساسیت آنتی بیوتیکی : با استفاده از روش استاندارد Disk Diffusion بر روی محیط کشت مولر هینتون (Merk) (Disk Diffusion) استفاده از دیسک های آنتی بیوتیک شامل نوبوبوسین، آمپی سیلین، پنی سیلین، کاتامایسین، کاربینی سیلین، جنتامایسین، توبرامایسین، اریترومایسین، دوکسی سایکلین، نیتروفوران-تئوین، انروفلوكسازین، فرازویلیدون، تتراسایکلین، سفتکسیم، نالید یکسیک اسید، کلرامفنیکل، سولفامتوکسازول / تری متیپریم، کلرامفنیکل، انجام شد (۲).
آنالیز آماری : نتایج به دست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS 12 و آزمون های مربع کای و ANOVA و دقیق فیشر انجام شد. مرز معنی داری روی $p < 0.05$ قرار داده شد.

در این پژوهش مناسب ترین روش غنى سازی محیط TSB با دمای ۲۲ درجه سانتی گراد تشخیص داده شد. نتایج پژوهش نشان داد که با افزایش دما میزان جdasازی نمونه های سوربیتول منفی کاهش می یابد (نمودار ۱).

جدول ۲- توزیع فراوانی ویژگی‌های نمونه‌های مورد بررسی بر اساس میزان جداسازی باکتری E.coliO157:H7 در نواحی مورد پژوهش

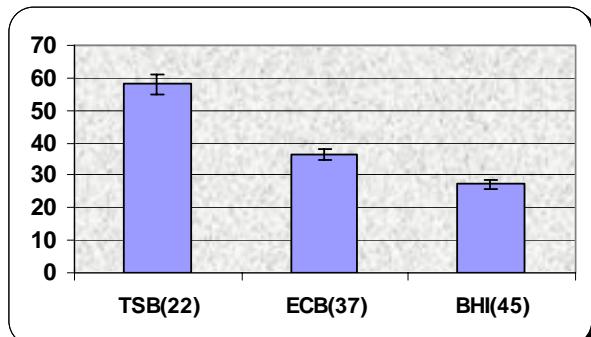
باکتری جدا شده	نمونه مورد بررسی	ویژگی	ویژگی
تعداد (%)	تعداد (%)		
(۱۷/۶۵)۳	(۷۰/۶۰) ۳۵۳	اصیل	نژاد
(۸۲/۳۵)۱۴	(۲۹/۴۰) ۱۴۷	بومی	
(۱۷/۶۵)۳	(۶۲) ۳۱۰	مرکزی	محل
(۷۶/۴۷)۱۳	(۱۳/۶۰) ۶۸	سیمکان	
(۵/۸۸)۱	(۲۴/۴۰) ۱۲۲	خفر	
(۵/۸۸)۱	(۵۸) ۲۹۰	۳-۵	گروه های سنی
(۱۷/۶۵)۳	(۱۸/۲۰) ۹۱	۵-۷	
(۴۱/۱۸)۶	(۱۳/۲۰) ۶۶	۷-۹	
(۴۱/۱۸)۷	(۱۰/۶۰) ۵۳	۹-۱۱	
(۲۳/۵۳)۴	(۵۸) ۲۹۰	دستی	نحوه تغذیه
(۷۶/۴۷) ۱۳	(۴۲) ۲۱۰	چرا	
(۵/۸۸)۱	(۲۱/۲۰) ۱۰۶	آب شهر	منبع آب
(۱۷/۶۵)۳	(۶۲/۸۰) ۳۱۴	آب چاه	
(۷۶/۴۷) ۱۳	(۱۶) ۸۰	رودخانه	
(۱۰۰) ۱۷	(۸۷) ۴۳۵	کمتر از ۵۰	تعداد گاو در هر جایگاه
(۰)	(۴/۸۰) ۲۴	۵۰-۱۰۰	
(۰)	(۲) ۱۰	۱۰۰-۱۵۰	
(۰)	(۰)	۱۵۰-۲۰۰	
(۰)	(۶/۲) ۳۱	بیشتر از ۲۰۰	
(۵/۸۸)۱	(۱۰) ۵۰	اردبیلهشت	ماه نمونه گیری
(۲۳/۵۳)۴	(۱۶/۸۰) ۸۴	خرداد	
(۲۹/۴۱)۵	(۲۲/۸۰) ۱۱۴	تیر	
(۱۷/۶۵)۳	(۲۴/۸۰) ۲۴	مرداد	
(۲۳/۵۳)۴	(۱۶/۸۰) ۸۴	شهریور	
(۰)	(۸/۸۰) ۴۴	مهر	

بحث

نتایج اغلب پژوهش‌های انجام شده نشان می‌دهد که E.coli O157:H7 شیوع گسترده‌ای را در اغلب نقاط دنیا به ویژه در مواد غذایی Alleberger (۱۲)، Rauf (۱۲)، و همکاران در سال ۱۹۹۶ در مصر، Klie (۱۲)، و همکاران در سال ۱۹۹۷ در استرالیا، و همکاران در سال ۱۹۹۷ در آلمان، میزان شیوع این باکتری را در شیر خام گاو به ترتیب: ۰/۳، ۰/۶، ۰/۳۰ و ۰/۳۰٪ گزارش کردند (۱۲).

Galyean و Brashear در سال ۱۹۹۵، در آمریکا نشان دادند که در صورت تهیه نمونه به میزان کافی تقریباً تمامی جایگاه‌های جمع‌آوری شیر مورد بررسی با باکتری E.coli O157:H7 آلوودگی دارند (۱۶). Murphy و همکاران در سال ۲۰۰۲ با بررسی ۵۳۶ فیلتر شیر در ۹۷ گاوداری میزان آلوودگی آنها را ۱٪ گزارش نمودند (۸). Brashears و همکاران در سال ۲۰۰۲ در آمریکا نشان دادند که از میان ۹۱ مرکز نگهداری گاوهاشایری ۲۴٪ و از ۹۷ محل فرآوری محصولات لبنی در ۱۹ ایالت مختلف، میزان آلوودگی با باکتری E.coli O157:H7 باشد. محققین یاد شده، نشان دادند که با وجود دفع مقادیر کم باکتری از گاوهاشایری، میزان شیوع در اغلب مناطق مورد بررسی، به ویژه در فصول گرم تر و گاوهاشایری جوان تازه از شیر گرفته شده قابل توجه است (۱۶).

نمودار ۱- توزیع فراوانی نمونه‌های سوربیتول منفی غنی شده با استفاده از سه روش و دمای مختلف

از نظر جمعیت دامی شهرستان جهرم به سه منطقه اصلی: مرکزی (با فراوانی ۰/۳۰٪)، سیمکان و خفر (هرکدام با فراوانی ۰/۳۵٪) تقسیم بندی می‌گردد. با وجود فراوانی بیشتر جمعیت گاوی منطقه سیمکان و خفر نسبت به منطقه مرکزی به دلیل تولیدشیر بیشتر در منطقه مرکزی بیشتر نمونه‌ها از این ناحیه تهیه گردید (جدول ۱).

جدول ۱- توزیع فراوانی جمعیت، میزان شیرتولیدی و تعداد آزمایه‌های گاوها مورد مطالعه در شهرستان جهرم

محل	جمعیت دام	میزان شیرتولیدی(تن)	تعداد آزمایه	تعداد (%)
مرکزی	۳۰۰,۶۰۰	(۸۰/۵۱) ۳۱	(۶۲) ۳۱۰	۰/۳۰
سیمکان	(۳۵) ۷۰۰۰	(۹/۰۹) ۳/۵	(۱۳/۶۰) ۶۸	۰/۳۰
خفر	(۳۵) ۷۰۰۰	(۱۰/۳۸) ۴	(۲۴/۴۰) ۱۲۲	۰/۳۵
جمع کل	(۱۰۰) ۲۰۰۰۰	(۱۰۰) ۳۸/۵۰	(۱۰۰) ۵۰۰	(۱۰۰) ۵۰

(اعداد داخل پرانتز به درصد است).

از مجموع ۵۰۰ نمونه مورد بررسی، از ۲۶۸ نمونه (۰/۵۳٪) فراوانی کلینی‌های سوربیتول منفی در محیط CT-SMAC گردید که پس از کشت بر روی محیط‌های اختصاصی EMB، VRBA و ECC ۴۵ نمونه (۰/۹٪) آن اشیشیا کلی جداسازی شد. در مرحله بعد با استفاده از محیط کشت اختصاصی O157:H7 و سپس با استفاده از آنتی سرم اختصاصی، جداسازی ۱۷ نمونه O157:H7 E.coli (۰/۳٪) تایید گردید (جدول ۲). با استفاده از آزمون های مربع کای و دقیق فیشر نشان داده شد که در سطح $p < 0.05$ بین متغیرهای: محل، نژاد، نوع تغذیه، منبع آب آشامیدنی و وجود باکتری E.coli O157:H7 ارتباط معنی داری مشاهده شد (در تمام موارد $p < 0.002$). همچنین با استفاده از آزمون ANOVA مشخص شد که بین تعداد کل گاوهاشایر موجود در جایگاه و سن دام با باکتری‌های جداسده شده E.coli O157:H7 ارتباط معنی داری وجود دارد (به ترتیب $p < 0.01$ و $p < 0.001$).

از بین ۱۷ آنتی بیوتیک مورد بررسی، ۱۰۰٪ باکتری‌های جداسده شده E.coli O157:H7 نسبت به سه آنتی بیوتیک، پنی سیلین، آمپی سیلین و نوبیوسین مقاوم و ۷۲٪ حداقل نسبت به یک تا دو آنتی بیوتیک نیمه مقاوم بودند.

باکتری در طول تخمیر لاكتیک و بقای آن در نوشیدنی‌های حاوی شیر برای بیش از ۱۰ ساعت در یخچال وجود دارد (۱۳).
به دلیل تهیه پنیر از شیر غیرپاستوریزه و همچنین به دلیل طی نشدن مدت لازم قبل از عرضه، امکان شیوع این باکتری از راه مصرف آن نیز وجود دارد.

Meng و همکاران در سال ۱۹۹۸ نشان دادند که از میان ۱۲۵ باکتری E.coli O157:H7 جدایشده از حیوانات، غذا و انسان، حداقل ۲۴٪ از آنها نسبت به یک آنتی بیوتیک مقاوم هستند. همچنین سایر محققین، بیشترین فراوانی مقاومت آنتی بیوتیکی را در مورد استرپتومایسین، سولفامتوکسازول و تتراسایلکلین گزارش نمودند (۱۲). Murphy و همکاران در سال ۲۰۰۵ در ایرلند مقاومت آنتی بیوتیکی ۱۶ باکتری E.coli O157:H7 جدایشده از ۹۷ فیلتر شیرخام نسبت به ۱۴ آنتی بیوتیک مورد بررسی قرار دادند و متوجه شدند که تمامی باکتری ها نسبت به استرپتومایسین مقاومت دارند (۸).

در این پژوهش، تمامی باکتری های تایید شده اشريشياکلی O157:H7، به سه آنتی بیوتیک آمپی سیلین، نووبیوسین و پنی سیلین مقاومت داشتند و همچنین ۷۲٪ از آنها نیز حداقل نسبت به یک یا دو آنتی بیوتیک نیمه مقاوم بودند. به طور کلی با توجه به مخاطرات ناشی از این باکتری به ویژه در صنایع لبنی ضرورت بررسی شیوع اتیولوژیکی این باکتری در مواد غذایی و راه های انتقال آن به انسان وجود دارد و بررسی های بیشتر در سایر مناطق کشور پیشنهاد می گردد.

تقدیر و تشکر

نویسنده‌گان این مقاله از جناب آقای دکتر تهمت به دلیل مشاوره علمی و همچنین شبکه دامپزشکی شهرستان چهرم و پرسنل آزمایشگاه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی چهرم به دلیل حمایت‌های اجرایی صمیمانه سپاسگزاری می‌نمایند.

Khan و همکاران در سال ۲۰۰۲ در شهر کلکته در کشور هندوستان، میزان شیوع این باکتری را در نمونه‌های مدفعه ۵۰٪ و در گوشت خام کشتار گاه‌ها ۵٪ گزارش نمودند(۱۷). گزارش‌های متغّری در مورد میزان جداسازی باکتری یاد شده در کشورهای مختلف منتشر شده است. در بعضی از مناطق میزان شیوع آن مشابه با شیگلا و در برخی کمتر و با بیشتر از آن نیزگزارش شده است(۱۸). در ایالات متحده تخمین زده می‌شود که سالیانه ۷۳۰۰۰ مورد عفونت و ۶۱ مورد مرگ به علت عفونت با E.coli O157:H7 روی دهد(۱۹). همچنین بیماری اور می‌همولیتیک(HUS) ناشی از این باکتری عامل بیشتر نارسایی‌های حاد کلیوی در کودکان این کشور می‌باشد(۳).

پژوهش های انجام شده در کشورها در مورد این باکتری بیشتر محدود به نمونه های کلینیکی بوده است. اصلاحی و همکاران در سال ۱۹۹۸ و ۲۰۰۳ با بررسی ۲۰۰۸ نمونه مدفوع انسان در غرب (ایلام) و شمال ایران (مازندران و گلستان) میزان شیوع اشريشياکلي تولیدكننده و روتوكسین را به ترتیب ۴/۹۰ و ۷۰/۰٪ گزارش کردند. اما هیچ کدام از نمونه ها سروتیپ O157:H7 نبودند (۲۰). برای اولین بار سالک مقدم و همکاران در سال ۱۹۹۹ در ایران با بررسی ۲۰۰۰ نمونه ماده غذایی مختلف تنها از یک نمونه سبزی موفق به جداسازی E.coli O157:H7 شدند (۱۸). همچنین بری و همکاران در سال ۱۳۷۹ با بررسی ۹۷ نمونه شیرخام گاو در استان مازندران تنها از ۳ نمونه (۰/۳۰۶٪) اشريشياکلي O157:H7 تولیدکننده و روتوكسین جداسازی نمودند (۲۱).

نتایج پژوهش ما نشان داد که میزان آلدگی شیر خام گاوهای شهرستان چهرم، $3/40$ % می باشد. با آنالیزآماری ارتباط معنی داری در سطح $p < 0.05$ بین نمونه های مثبت و استفاده از آب رودخانه به عنوان منبع آب آشامیدنی تشخیص داده شد. با توجه به بقای بیش از ۵۰ روز این باکتری در مخازن آب شهری، رودخانه و نیز در بدن ناقلین بدون علامت (گوساله) خطرانانتقال این باکتری از گوساله های ناقل به حیوانات سالم، از گوساله به شیر و سایر مواد لبنی و غذایی وجود دارد(۱۳). همچنین ضرورت کنترل و نظارت دقیق محصولات لبنی در هنگام تولید با توجه به توانایی رشد این

REFERENCES

1. Reinders R D, Barama A . Comparison of the sensitivity of manual and automated immunomagnetic separation method for detection of shiga toxin – producing E.coli O157:H7 in milk . Journal of Applied Microbiology .2002 ; 92 : 1015-1020.
  2. Kasrazadeh M,Genigeorgis C. Potential growth and control of Escherichia coliO157:H7 in soft Hispanic type cheese . International Journal of Food Microbiology. 1995 June;25:289-300.
  3. Widiasih D A , Ido N , Omoe K . Duration and magnitude of faecal shedding of shiga toxin – producing Escherichia coli from naturally infected Cattle . Epidemiol . Infect . 2003 ; 132 : 67-75.
  4. Kenneth J, Ryan M D , Cray M D . Sherries Medical Microbiology. 4th ed . Mc Graw Hill; 2004:354-357.
  5. Conedera G , Dalvit P, Martini M . Verocytotoxin – Producing Escherichia coli O157:H7 minced beef and dairy products in Italy . International Journal of Food Microbiology;2004 March : 67-73.

6. Goodridge L , Chen J , Griffiths M . The uses of a fluorescent bacteriophage assay for beef detection of *Escherichia coli* O157:H7 in inoculated ground beef and raw milk . International Journal of Food Microbiology. 1999 ;47 : 43-50.
7. Seo K H , Brackett R E, FRANK J F . Rapid detection of *Escherichia coli* O157:H7 using immunomagnetic flow cytometry in ground beef , apple juice , and milk . International Journal of Food Microbiology . 1998 August : 115-123.
8. Murphy B P , Murphy M , Buckley J F . In -Line milk filter analysis : *Escherichia coli* O157:H7 surveillance of milk production holding . Int J Hyg Environ – Healthy . 2005: 4521-4528.
9. Chang J H , Chou C. Growth and survival of *Escherichia coli* O157:H7 during the fermentation and storage of diluted cultured milk drink . Food Microbiology . 2000; 17: 579-587.
10. Cheng H Y , Cheng Chun C . Acid adaptation and in acidic fruit juice and lactic fermented milk product . International Journal of Food Microbiology . 2001 May; 70 :189-195.
11. Ogwaro BA,Gibson H .Survival of *Escherichia coli* O157:H7 in traditional African yoghurt fermentation, International Journal of Food Microbiology . 2002 April;79: 105-112.
12. Dontorou C , Papado P , Filoussis G, Isolation of *Escherichia coli* O157:H7 from foods in Greece . International Journal of Food Microbiology . 2003 June; 82 : 273-279.
13. Oksuz O , Arici M , Kurultay S, Gumus T . Incidence of *Escherichia coli* O157:H7 in raw milk and white pickled cheese manufactured from raw milk in turkey. Food Control . 2004 July ; 15: 453-456.
14. Alam M J , Zurek L . Association of *Escherichia coli* O157:H7 with house flies on a cattle farm . Applied and Environmental Microbiology . 2004 Dec: P : 7578 -7580.
15. Voitoux E , Lafarge V , Collette C , Lombard B. Applicability of the draft standard method for detection of *Escherichia coli* O157:H7 in dairy products . International Journal of Food Microbiology . 2002;77: 213-221.
16. Brashears M , Galyean M . E.coliO157:H7 in live cattle by 50 percent . 2002 April;24:3-6 .
17. Khan A, Yamasaki S . Prevalence and genetic profiling of virulence determinants of Non-O157 STEC isolate from cattle , beef and humans Calcutta India . Emerg Inf Dis .2002 Jan ; 8 (1): 54-62.
18. Salek Moghaddam A , Forouhesh Tehrani M , Davoodian P. Survey of the bacterial contaminants of Iranian foods in searches of E.coliO157:H7 in medical laboratory sciences researches center . Iranian J of Inf Dis and Trop Medicine . 2003 ; 18(21) : 5 – 8.
19. Baffone W,Ciaschini G,Pianetti A . Detection of *Escherichia coli* O157:H7and other intestinal pathogens in pationswith diarrheal disease Eur Epidemiol. 2001;17:97-99.
20. Aslani M B, .Bourzari S . An epidemiological study on VTEC infection among population of northern region of Iran (Mazandaran and Golestan provinces). Eur J Epidemiol.2003;18 : 345-349.